ANUL III. — No. 720

EDIȚIA ANTEIA

SÂMBĂTĂ 19 IANUARIE 1891.

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ȘI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administrațieĭ
Din **Județe** și **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an în țară 30 leĭ; în streinĕtate 50
Șĕse lunĭ „ 15 „ „ „ 26
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la **kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.

V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** și **JUDEȚE** se primesc **direct** la administrație.
Din **PARIS** la *Agenția Liberă*, C. Adam

Din **STREINĔTATE**, direct la administrație și **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserțiunile și Reclamele. 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAȚIA: Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACȚIA: Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 18 Ianuarie 1891

Patronul bătăusilor

Am esplicat destul de lămurit atitudinea noastră fața cu alegerea de poĭ-mâine, ca toată lumea să cunoască motivele carĭ ne impun a ne abține de a lupta în alegerile parțiale. Dar, cu toate că sîntem indiferențĭ față cu candidațiĭ carĭ sunt în prezență, nu putem sta nepăsătorĭ în privința moduluĭ cum se lovește principiul libertățeĭ electorale. Puntul de vedere de absolută imparțialitate, pe care l'am adoptat, ne pune în pozițiune de a nu fi suspectațĭ de pasiune în favoarea unuia saŭ altuia. Dacă am vedea că lupta este dreaptă, că, atât tabăra guvernamentală cat și taberele opoziționiste respectă libertatea alegerilor, de sigur nu am interveni și am rĕmânea simpli spectatorĭ și cronicarĭ dând seamă lectorilor noștri de cele întâmplate.

De câte-va zile însă se petrec lucrurĭ în fața cărora nepăsarea ar fi o crimă.

Libertatea electorală este călcată în picioare în modul cel maĭ sfruntat. Nu e vorba numaĭ de o ingerință morală prin promisiunĭ, amenințărĭ, rugăminte saŭ alte mijloace maĭ mult saŭ maĭ puțin licite. Din nenorocire, am ajuns în această țară ca o asemenea ingerință din partea unuĭ guvern să pară ceva firesc; nimenĭ nu se miră când funcționariĭ sunt silițĭ a vota cum vrea guvernul, când prefecțiĭ promit unora și amenință pe alțiĭ; în fine se știe că orĭ-ce ministru dispune de o zestre electorală compusă de oamenĭ carĭ votează cu or-ce guvern. Dar, precum am zis, în momentul de față, tabăra guvernamentală nu se mulțumește cu acest soiŭ de ingerință. Alegĕtoriĭ aŭ a face cu un sistem de intimidare organizat pe o scară întinsă cu toate mijloacele de violență morală și chiar materială.

Tot aparatul administrativ este pus în mișcare; primăria și poliția lucrează din rĕsputerĭ pentru candidatul guvernamental. O armată întreagă de funcționarĭ marĭ și micĭ, de la primar și de la prefect de poliție până la măturător și la sergentul de oraș, manevrează contra bietuluĭ alegĕtor. Nu are cine-va de cât să meargă prin mahalale și va vedea pe comisariĭ și sub-comisariĭ comunalĭ și polițieneștĭ, pe agențiĭ fiscalĭ, pe toțĭ amploiațiĭ ce atârnă de osebitele ramurĭ ale administrațiuneĭ comunale mergĕnd din casă în casă, din cârciumă în cârciumă, perorând contra candidaților opozițiuneĭ și susținĕnd pe acela al guvernuluĭ. Vaĭ de sĕrmanul alegĕtor care îndrăznește a nu se supune; el este lovit în interesele sale, în comerciul sĕŭ, în meseria sa.

Dar și această violentare morală nu pare îndestulătoare agenților electoralĭ aĭ candidatuluĭ oficial.

Eĭ aŭ recurs la argumente și maĭ palpabile, formând bande de bătăușĭ carĭ intimidează pe alegĕtorĭ prin bătăĭ. Nu trece zi fără ca să se auză de vr'o bătaie, de capete sparte, de localurĭ devastate, în fine de tot felul de sĕlbătăciĭ. Firește că acest sistem nu e noŭ; el a fost practicat și de alțiĭ; dar aceasta nu e o scuză. Rezultatul este că și partidele opoziționiste se vĕd silite a recurge la bătăușĭ pentru a sĕ apăra și ast-fel alegĕtoriĭ pacinici staŭ între ciocan și nicovală.

Libertatea întrunirilor și a alegerilor nu maĭ există.

Izbânda va fi a acelora carĭ sunt maĭ spătoșĭ și știŭ a mânui maĭ bine bâta.

Naște întrebarea: Unde mergem cu acest sistem? De la bâtă la cuțit și la revolver nu e departe. Eŭ unul nu m'aș lăsa să mĕ atingă vr'un bătăuș fără a 'l culca la pămînt și mulțĭ vor face ca mine.

Aceasta este oare liniștea, pacea și concordia de care vorbea Regele Carol?

O asemenea liniște îmĭ amintește vestita frasă a generaluluĭ rus care, după ce potolise în sânge mișcarea revoluționară în Varșovia, scria guvernuluĭ sĕŭ: *L'ordre règne à Varsovie* (ordinea domnește în Varșovia).

Cred că aceĭ carĭ aŭ fost destul de naivĭ spr a merge cu jalba în proțap la Palat, cerĕnd ca Regele să garanteze libertatea alegerilor, sunt astăzĭ vindecațĭ de iluziunea lor. Nu e departe ziua în care se vor convinge că lupta legală a devenit cu neputință fața cu nelegiuirile Palatuluĭ.

Nicĭ Gh. Manu, nicĭ Carp, nicĭ Lahovari, nicĭ Pache, nu sunt adevĕrațiĭ vinovațĭ. Eĭ toțĭ nu sunt de cât unelte.

Marele culpabil, Patronul bătăușilor, stă cocoțat pe Tron. Intr'Insul trebue să lovim, dacă voim să salvăm libertățile noastre.

Dunăreanul.

TELEGRAME

CONSTANTINOPOL, 17 Ianuarie. — Carantina asupra provenințelor coasteĭ de la Anamour până la Alexandreta inclusiv s'a redus de la 10 la 5 zile, iar carantina asupra provenințelor coasteĭ de la Alexandreta până la Beyrouth exclusiv s'a menținut.

BRUXEL, 17 Ianuarie. — Inmormêntarea Principeluĭ Baudouin s'a făcut azĭ.

BELGRAD, 17 Ianuarie. — Ministerul 'șĭ-a dat demisia. — Este probabil că D-nul Pasicĭ va forma noul Cabinet.

COLONIA, 29 Ianuarie. — *Gazeta de Colonia* află că poliția secretă rusească în Statele Balcanice s'a reorganizat și că a fost sporită într'un mod considerabil; sediul principal s'a transferat de la Bucureștĭ la Constantinopole.

O nouă întrebare

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte și instrucțiune publică.

Intrebăm dar:

Çe se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti si publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă asta-zĭ suma dăruită?

Legea Instrucțiunei la Senat

Ierĭ, sfârșindu-se de citit, în Senat, proectul de lege a instrucțiuneĭ, discuțiunea generală a fost deschisă.

D. Petru Ponĭ, cunoscutul profesor de la universitatea din Iașĭ, are cel d'întâiĭ cuvîntul și după o scurtă introducție, arată toate relele de care e bântuit învĕțămîntul la noĭ. Confirmă cele arătate de noĭ încă de mult, că copii nu se duc la școală findcă localurile nu sunt potrivite de loc cu menirea lor; pe urmă—principalul—copii țăranilor maĭ cu seamă, chiar dacă se înscriŭ, nu pot urma la școală din pricină că n'aŭ cu ce să-șĭ cumpere nu numaĭ haine, hrana (pe carĭ ceĭ maĭ mulțĭ șĭ-o câștigă alăturea cu părințiĭ), dar nicĭ chiar cărțile necesare (1).

Dovedește cu date statistice că în timpul din urmă când instrucția a făcut oare-carĭ progrese, numĕrul absolvenților școlelor rurale a fost maĭ mic de cât jumătatea numĕruluĭ învĕțătorilor ruralĭ din țară.

Nu cere încă — noĭ sperăm că o va face în îndoita-ĭ calitate de profesor și senator, — dar citează, ca singurul mijloc de a ținea copiĭ la școală, „casele școlare din Franța, care ajută pe toțĭ școlariĭ săracĭ.

Se știe de toțĭ enorma deosebire ce este între o școală primară urbană și una rurală. Contra acesteĭ deosebirĭ se ridică D. Poni, cu toată puterea, căcĭ nu numaĭ că e în contra Constituțieĭ care proclamă egalitatea tuturor Românilor, dar e chiar periculoasă pentru existența noastră națională: absolvențiĭ școalelor rurale nu sunt egalĭ cu aĭ celor urbane pentru că nu pot urma în școalele secundare care sunt astfel privilegiul orășenilor în majoritate strĕinĭ. E cunoscut că absolvențiĭ școalelor secundare conduc destinele țăreĭ... și când eĭ sunt strĕinĭ...?

Va să zică, până acum, două punte de o colosală importanță es la suprafață din legea instrucțieĭ: asimilarea școalelor rurale cu cele urbane și înființarea caselor școlare (de ajutor).

Sandu.

Scrisori din Germania

Liga vamală a Europeĭ centrale, care este obiectul desbaterilor din conferința din Viena, ocupă și va maĭ ocupa mult timp presa și opinia publică din Germania și Austro-Ungaria, căcĭ este o cestiune de viață și de oportunitate politică. In ambele aceste state s'aŭ ridicat în ultimul timp voceĭ carĭ susțin că o alianță curat politică, cum e tripla-alianță, nu poate fi durabilă, ci ea trebue să fie urmată și de una economică între aceste state. Era într'adevĕr ceva curios a vedea cum, maĭ cu seamă în ultimul timp, aliațiĭ politicĭ îșĭ dedeaŭ unul altuia loviturĭ simțitoare pe calea economică. Contrar tuturor fraselor frumoase de o înfrățire internațională, fie-care aliat căuta să atragă pentru sine și în dauna celor-l'alțĭ din alianța politică, profitul cel maĭ mare cu putință, și aceasta cu atât maĭ mult cu cât interesele economice maĭ cu seamă ale fie-căruia dintre părtașiĭ tovărășieĭ sunt opuse intereselor celor-l'alțĭ. Frațiĭ de arme germanĭ țin închise granițele lor pentru porcĭ și vite cornute maghiare sub pretexte *trichinoase* și *epizootice*, iar frațiĭ ungurĭ îngreunează intrarea în țara lor a produselor industriale germane prin tarife de transport exagerate.

După cum deja știŭ cititoriĭ noștri, conferința vieneză are de scop stabilirea uneĭ înțelegerĭ comune a celor interesațĭ. Tustrele Statele zic că sunt gata a jertfi fie-care câte ce-va, a'șĭ face concesiunĭ reciproce. Icĭ-colea însă s'aude câte o voce care arată adevĕrata valoare a acestor „concesiunĭ" *de nevoe* și care 's maĭ mult o consecință neevitabilă a împrejurărilor social-economice în care se află fie-care dintre aceste țărĭ. Așa, Germania zice că face o concesie Austro-Ungarieĭ deschizĕnd granițele sale pentru produsele agricole ale Imperiuluĭ dualist, pe când cercurile politice ale acestuĭ din urmă stat susțin, cu drept cuvînt, că ceea ce face Germania în fond nu e nicĭ o concesie, acest Stat fiind silit a'șĭ deschide granițele, căcĭ populațiunea sa suferă foarte mult din cauza scumpeteĭ cărneĭ și a bucatelor cu deosebire.

O țară cu o agricultură așa de săracă și de neînsemnată și cu o populație așa de deasă și eminamente industrială ca Germania, e condamnată a'șĭ importa din streinătate cele trebuincioase pentru traiŭ și decĭ nu poate fi aicĭ vorba de concesiunĭ germane.

Jocul cel maĭ neîntemeiat îl joacă Ungaria. Acest Stat, care datorește atât de mult dualismuluĭ și tripleĭ-alianțe nu numaĭ că nu e dispus a aduce cea maĭ mică jertfă pe altarul înțelegereĭ comune ci, din contra, maĭ înăsprește lucrurile, așa că se svonește că conferința din Viena va ajunge cu greŭ la un rezultat mulțumitor din această pricină. In orĭ și ce caz dezbaterile vor maĭ dura lungă vreme, căcĭ Ungaria pune bețe 'n roate prin dublul eĭ tarif de transport pe liniile ferate. Așa mărfurile germane ce trec în Ungaria plătesc pe căile maghiare o taxă de transport de două orĭ așa de mare ca produsele ungureștĭ ce's menite a fi transportate în Germania. Prin aceasta și încă prin premiile de transport, Ungaria paralisează toate concesiile ce ea le-ar face poate de formă industrieĭ germane. In asemenea împrejurărĭ li e cu neputință industriașilor germanĭ a'șĭ trimite mărfurile lor în Ungaria.

Așa staŭ lucrurile în acest moment. Germania a pus, ca o condiție *sine qua non* a uneĭ înțelegerĭ un tarif *uniform* de transport pe liniile ungare pentru mărfurile ce trec din Germania în Ungaria și vice-versa.

Dar Ungaria nu numaĭ că nu e dispusă a'șĭ modifica acest tarif ci de la 1 Ianuarie l'a maĭ urcat! Aceasta este principala piedică ce face ca conferința din Viena, care și așa are de dușmanĭ pe agrariĭ nemțĭ și pe industriașiĭ austriacĭ, să nu ajungă așa de curând la un rezultat, iar Austria simte acum maĭ mult de cât orĭ-când și din ce în ce maĭ mult că tovărășia cu Ungaria este în paguba proprieĭ eĭ desvoltărĭ și interese.

Adevĕrat este că oficioșiĭ neagă abizul ce există între interesele Austrieĭ și între acele ale Ungarieĭ, dar cine-va n'are decât să urmărească lupta de condeiŭ dintre Pesta și Viena din acest moment și va vedea că avem dreptate. Maĭ mult de cât orĭ-când plouă acum învinovățirile reciproce și este aproape de necrezut cu câtă asprime și egoizm se poartă un rĕsboiŭ economic între dualiștiĭ noștri.

Intre acestea ziarul italian *„L'Opinione"* confirmă știrea că peste curĕnd se vor relua negocierile în privința uneĭ uniunĭ vamale între Austro-Ungaria pe de o parte și între Italia pe de altă parte! această noutate a maĭ muiat pe protecționiștiĭ francezĭ.

Cer-Negură.

(1) In această privință avem o strălucită mărturie biografia luĭ Ioan Creangă (vezĭ vol. I: Poveștĭ, pag. 4) N. R.

Demisia unui Republican

Iată textul demisiuneĭ adresată de D. C. A. Filitis, membru al partiduluĭ liberal-național și fost colaborator al *Adevĕruluĭ*, președinteluĭ comitetuluĭ permanent de Prahova:

Domnule Președinte,

Din adresa D-voastre cu Nr. 1,369 din 27 Decembrie trecut, am avut onoarea să vĕd că comitetul permanent de Prahova a validat alegerea consiliuluĭ în care am fost șĭ eŭ ales, și mĕ invitațĭ a mĕ prezinta la reședința sub-prefectureĭ Cricov-Podgoria, spre a presta jurămîntul cerut de art. 17 din legea comunală.

Deșĭ sunt foarte onorat, D-le președinte, de încrederea ce consăteniĭ Bucovenĭ mĭ-aŭ arătat prin alegerea de la Noembre trecut, totușĭ, ca cetățean liber, avênd unele ideĭ contrariĭ celor prevĕzute în Constituția țăreĭ noastre și prin urmare neconsiderând *monarchia* ca o instituțiune de vre-un folos oare-care pentru binele și propășirea poporuluĭ român, ci din potrivă ca pe una ce'ĭ va aduce multe rele și multe neajunsurĭ, nu'mĭ este cu putință de a presta jurămîntul cerut de art 17 din legea comunală, de oare-ce printr'însul mĭ se impune să jur credință și *monarhuluĭ*.

Punêndu-vĕ acestea în vedere, deșĭ păstrez recunoștință consătenilor Bucovenĭ pentru onoarea ce mĭ-aŭ făcut alegându-mĕ în consiliul comunal, vĕ rog, D-le președinte, să mĕ considerațĭ ca demisionat din noul consiliŭ al comuneĭ Bucovul.

1891 Ianuarie 14.

C. A. Filitis.

Stânjenul fata cu metrul

Prin legile împrumutate de la alte State, maĭ tot ce am avut maĭ legendar în această țară am perdut; așa, între altele, cu introducerea sistemuluĭ metric, fără multă scrupulozitate s'a desființat și mĕsura veche de stânjen, și în locu'ĭ s'a decretat metrul de care ministerul lucrărilor publice, pentru unificarea vechilor mĕsurĭ din ambele principate, s'a servit încă din anul 1863 în lucrările de artă de la podurĭ și șosele.

Dacă ar fi decretat numaĭ simpla înlocuire a stânjenuluĭ cu metrul nu ar fi nimic de zis, căcĭ așa etalonul stânjenuluĭ ar fi fost dus la locul luĭ în muzeŭ spre conservare, și la trebuință s'ar fi putut găsi acolo pentru săvîrșirea lucruluĭ ivit, dar pe lângă înlocuire, stânjenul legal al luĭ Șerban-Vodă pentru România de dincoace de Milcov, s'a și raportat la metru cu 1966₅ milimetri lungime; raport care este, nu știm după care lege matematică, trecut chiar în Codul nostru Civil sancționat în anul 1863, și care raport prin deducțiunea luĭ la valoarea de două pogoane egalează cu un hectar și 23 milimetri pătrațĭ; și apoĭ întrebuințându-se acum acest raport drept stânjenul prevĕzut în toate documentele moșiilor din țară, nu corespunde cu valoarea stânjenilor cuvenițĭ.

Pe când acest raport era sancționat în Codul civil și pe când mĕsura stânjenuluĭ Șerban-Vodă se găsea de normă legală pe la toate primăriile respective din țară, care prin urmare nu era încă desființat la anul 1870, ministerul de finanțe, prin condițiunile contractelor alcătuite de sigur de persoane cunoscĕtoare în materie de operațiunĭ de mĕsurătoare și de hotărniciĭ ce se efectuaŭ atuncĭ la moșiile Statuluĭ, pretindea raportul stânjenuluĭ Șerban-Vodă redus la metru cu 1962 milimetri lungime; și cu acest raport d'atuncĭ și până la introducerea sistemuluĭ metric s'a și executat toate operațiunile de acest fel; raport după care două pogoane valorează egal cu 0,9977,758 848, adică nouă miĭ nouă sute șapte-zecĭ și șapte milimetri pătrațĭ, ceia ce pare a fi maĭ just, de oare-ce două pogoane sunt după cum ar trebui se fie cu 0022 milimetri pătrațĭ maĭ micĭ de cât un hectar, prin urmare, între raportul decretat de 1966₅ și între raportul practicat la mĕsurătoarea moșiilor din țară de 1962 milimetri pătrațĭ la două pogoane și la un numĕr maĭ mare de pogoane, evident că și diferența se mărește într'o proporțiune intolerabilă.

Pentru că, după cum e în general cunoscut, maĭ toate moșiile de la noĭ în documentele lor cu suma de stânjenĭ la trăsurile din lățime, și pentru că fie-care proprietar spre încredințare voește a vedea moșia luĭ mĕsurându-se potrivit stânjenuluĭ exprimat în actele relative, apoĭ pentru ca nu cum-va stânjeniĭ prevĕzuțĭ în documentele vechĭ să'șĭ peardă valoarea lor a-

adevĕrată prin transformarea stânjenuluĭ în metrĭ cu un raport precis şi stabilit prin actele ce se formează pentru viitor, şi în fine ca nu cum-va tinerimea să fie pusă pe o pantă de învĕţătură rătăcită asupra transformăreĭ mĕsurilor vechĭ respective a stânjenuluĭ în metri şi vice-versa; se cere imperios a se cunoaşte într'un mod pozitiv raportul stânjenuluĭ redus la metri decretat pentru toată ţara.

Aceasta în interesul general ar putea să se rezolve cât de repede după dispoziţiunile guvernuluĭ printr'o mĕsurătoare precisă ce ar trebui să se execute de către oamenĭ specialĭ ca inginerĭ topografĭ saŭ geometricĭ recunoscuţĭ, pe o întindere, care din puntul de vedere al importanţeĭ lucruluĭ merită a fi săvêrşită pe un teren bine nivelat minimum de un hectar, atât cu stîngenul adevĕrat al luĭ Şerban-Vodă, cât şi cu etalonul metruluĭ decretat, iar rezultatul să se publice spre cunoştinţa tuturor interesaţilor, fără care proba exactă după teren făcută în faţa ambelor etaloane nicĭ o-dată nu se va putea cunoaşte raportul cel adevĕrat şi precis dintre stânjenul Şerban-Vodă şi metrul decretat.

Ant. Borneanu.
inginer

VERSURI ŞI PROZA

de

D-NA SMARA

In învălmăşala de lupte politice şi de intrigĭ pentru ciolan, în sterila resboire pentru satisfacerea poftelor, şi maĭ ales când ea trage cu sine o ţară întreagă, gustul literatureĭ şi în deosebĭ gustul de a scri, dacă nu piere dar natural că se află într'o stare de amorţeală, aşteptând timpurĭ maĭ bune ca să se trezească.

Anul 1890 a fost absorbit de politică. Reprezentanţiĭ literatureĭ noastre aŭ continuat a se uita pe sine şi muza lor:

De la Vrancea înecat până în gât în mocirla politiceĭ militante; Vlăhuţă liniştit—poate şi mulţumit—în viaţa-ĭ retrasă; autorul „moareĭ cu noroc" compromis într'o politică anti-naţională; „junimea" literară primeşte, poate, lovitura de moarte prin triumful „junimeĭ" politice; Cuza lasă să 'ĭ rugineascǎ săgeata pentru a parveni la primăria Iaşuluĭ,—în sfârşit toţĭ, dar absolut toţĭ reprezentanţiĭ literatureĭ înalte, pare că obosiţĭ, aŭ aruncat departe de dînşiĭ lira.

Aspectul e dureros: o caracteristică a decadenţeĭ, maĭ de grabă de cât a progresuluĭ. Nicĭ o voce nu maĭ resună în for!

Şi în astă situaţie tristă producţiĭ literare de tot soiul aŭ înundat; poetaştriĭ fără numĕr încep a 'şĭ valida drepturile lor la Parnasul român şi publicul cetitor, indulgent, găseşte o mângâiere şi în cărţile în care se cântă luna cu stele pe hârtie fină şi cu tiparul ales!

Elita cetitoare însă maĭ puţin indulgentă îşĭ găseşte un refugiŭ în literatura streină, în special cea franceză şi rusă, şi aşteaptă cu nerăbdare vr'o surpriză de la an la paşte de la d. Stavri saŭ Carp.

Şi tot cu aşa mulţumire şi satisfacţie primeşte încercările celor puţinĭ carĭ promit.

Şi D-na Smara, o spunem sincer, promite!

Ca un adio luĭ 1890 şi ca un frăţesc salut luĭ 1891 D-na Smara dă una după alta publiculuĭ o carte de nuvele şi una de poezii.

Vom încercă să zicem câte-va cuvinte despre d-na Smara. Mĕ voiŭ ocupà însă maĭ mult de poeziile d-sale de cât de nuvele, pentru că în versurĭ recunoştĭ maĭ bine pe scriitorul ceator şi simţirea luĭ, şi apoĭ pentru un motiv maĭ natural şi maĭ puternic: d-na Smara poetă e superioară d-neĭ Smara prozătoare.

Şi maĭ ţin să declar de la început că această critică, de şi fiind *literară* şi nu ştiinţifică, e bine să se observe că prin critică literară nu voiŭ să înţeleg acea critică judiciară, ce-şĭ a dat obşteşcul sfârşit în Francia sub pana luĭ Sainte-Beuve şi Taine, şi la noĭ sub aceea a luĭ I. Gherea, şi care consistă în aceea că criticul esprimă părerĭ magistrale, fie împărtăşite numaĭ de el, fie împărtăşite numaĭ de public saŭ fie chiar de amândoĭ de o dată.

Astăzĭ în critica de foileton saŭ de revistă nu se cearcă a căuta factoriĭ ce aŭ produs pe poet şi opera luĭ, ci preocupaţia criticuluĭ stă numaĭ în contarea şi analizarea notelor a personalităţeĭ poetuluĭ; în cercetarea individualităţeĭ şi originalităţeĭ poetuluĭ şi în constatarea consequenţeĭ a acesteĭ individualităţĭ.

E critică inaugurată de Edmond Scherer, e calea ce o urmează la noĭ d. Iorga.

* * *

Toate, saŭ maĭ corect: maĭ toate producţiunile d-neĭ Smara sunt de *gen uşor* şi e aproape de prisos să spun că d-sa n'a putut să rămâie în afară de curentul veaculuĭ: de *pesimism*. Şi ca să complectez ideea trebuie să adaug că e pesimistă, sinceră şi nefăţărită. Nu e pesimistu-papagal, ca clasicu eroŭ de la Solenĭ, de şi în volumul de poeziĭ, ce-l avem înainte nu pare a păstra tocmaĭ o consequenţă a principiuluĭ de care e predomnită. Vina acesteĭ neconsequenţe nu e atâta a poeteĭ, ci o găsim în alte treĭ pricinĭ: în natura intimă a poeteĭ, în motivele ce aŭ influenţat asupra acesteĭ naturĭ a genuluĭ în care d-sa a scris.

Pesimismul d-neĭ Smara, în genere, e sincer şi maĭ mult încă de natură e *blând* şi *împăciuitor*. Nu e un pesimism născut involuntar prin meditaţiunĭ filozofice, maĭ puţin încă prin o severă observaţiune saŭ o analiză comparativă a stăreĭ păcătoase în care se află lumea asta.

Nu este decĭ acel dispreţ saŭ greaţă schopenhaureană pentru viaţa omenească; nu este nicĭ pesimismul nimicitor şi destructiv al pocăituluĭ democrat Tolstoi, care chiamă un noŭ potop pe astă lume păcătoasă, coruptă până în mĕduva oaselor şi nedemnă de a maĭ trăi; astă Sodoma modernă unde nu găseştĭ nicĭ atâţia oamenĭ de treabă, câţĭ aŭ găsit îngeriĭ în Sodoma biblică!

Pesimismul d-sale e blând, cruţător la nevoie. Vrea moartea, o chiamă pe toate tonurile şi în toate poeziile. Totuşĭ fiind-că natura intimă, primul fond a poeteĭ e sociabil, iubitor şi fiind-că acest prim fond n'a fost covârşit cu desăvârşire de decepţiĭ ulterioase... de aceea poate fi şi indulgentă faţă cu sine.

Intr'adevĕr, ceea ce a contribuit maĭ mult ca d-na Smara să fie târâtă uşor de puhoiul pesimist, e natura d-sale debilă de a putea rezista la desnădăjduirĭ, de a se putea mângâia de relele ce suferă şi de a căuta singură o mângâiere cel puţin dacă nu să manifeste o tendinţă către o stare maĭ bună, o dorinţă de a'şĭ îmbunătăţi soarta.

N'a putut, înşelată şi trădată în prima dragoste, ea care zice:

Aĭ menirea să iubeştĭ
Şi nicĭ odată să întâlneştĭ acĭ iubirea.

Ea n'a putut să'şĭ găsească o mângâiere în ocupaţiunĭ, care să o facă să'şĭ uite poziţia morală, să fugă de urît şi desnădejde, pe care nu le poate suporta:

Intre zidurile mute
Viaţa mĕ înspăimântează.

De altmintrelea este un ce caracteristic pesimismul neconsequent la ceĭ carĭ n'aŭ un ideal precis şi carĭ mult puţin să lucreze conform cu acest ideal.

Şi poate că însuşĭ genul în care scrie poeta, acest gen uşor şi gingaş, apoĭ lirica sentimentală şi sensuală încă pot fi o piedică pentru poet de a se confunda în meditaţiunĭ filosofice; o opresc de a căuta pe o cale maĭ mult naţională de cât sentimentală, ul ima raţiune a motivăreĭ vieţeĭ saŭ a distrugereĭ organismuluĭ. Aşa ajunge poeta la singura concluzie, ce în aşa împrejurărĭ poate fi raţională:

Nu ştım ce cerem, nicĭ ce ne place,
Ne pare viaţa chiar de prisos!

Ie o lipsă de convigere pe calea ştiinţifică, care ne poate explica o neconsecuenţă în principiĭ.

Pe pagina 7 poeta cântând, vede în viaţă un paradis; iar în „Du'te viaţă" zice:

Curmă o viaţă fără de rost.

Nu înţelege fericirea.

O vorbă e fericirea:
Ea nu înseamnă nimic

Şi poate fericĭ pe oameniĭ carĭ n'aŭ simţit durerea, ba, ce e maĭ mult, să sărute ea singură fericită când priveşte ochiĭ verzĭ, căcĭ

Ochiĭ verzĭ speranţă înseamnă!

Amărâtă până în suflet de această viaţă, chiamă moartea, vrea tăcerea şi linişte mormêntuluĭ, dar

Pe cerul albastru alunecă luna şi atuncĭ
Maĭ vesel e omul şi maĭ fericit.

Şi ca încheere imediată şi firească alungă speranţa şi

....moartea rîde, rîde 'n lume c'am sperat!

* * *

Inainte de a vorbi de poeta artistă şi de *idealul*, saŭ maĭ lămurit de vederile social-politiceĭ ale artisteĭ, e bine ca să notăm un lucru de mare importanţă.

Printr'o fericită întâmplare, printr'un fenomen, de altmintrelea destul de greŭ de înţeles în împrejurările în carĭ trăim de vr'o 5—6 anĭ, d-na Smara a ştiut maĭ mult de cât alţiĭ să se ţie în afară, pe cât 'ĭ-a fost cu putinţă, de influenţa eminesciană, de această endemie literară, dăunătoare şi maistruluĭ şi maĭ mult încă discipulilor.

Trebue să o notăm aceasta cu bucurie şi spre maĭ mare laudă a d-neĭ Smara.

I. E. Dieanu.

DAŢI AJUTOR!

Mizeria e tristă când omun 'n toată firea,
Lăsat e ca să moară de foame şi de frig,
Ne maĭ găsind de lucru!—Căcĭ, astăzĭ omenirea
Nu are altă ţintă, alt scop, de cât: „câştig!"

Mizeria e tristă când bĕtrâneţea slabă
Cu ea se întâlneşte! Ah! oameniĭ de azĭ
Işĭ rîd de putregaiurĭ,—işĭ cată toţĭ de treabă
Şi de bĕtrânĭ, autoriĭ vieţeĭ lor, fac haz.

Mizeria e tristă când muma încă jună,
Vede murind copilu'ĭ şi n'are ajutor!
Crud adevĕr!.. dar astăzĭ, femeia nu e bună
De cât, dacă rĕspunde plăcerilor de-amor,

Mizeria e tristă orĭ unde năvăleşte!
Dar, nicăirĭ nu este maĭ tristă şi maĭ rea
De cât, atuncĭ, când braţu'ĭ uscat sĕ năpusteşte
Peste copiĭ şi 'ĭ trage, în ghiare lângă ea.

Finţe inocente, lipsite de putere,
Iubite, adorate de-a lumeĭ salvator,
Aĭ tateĭ şi a mameĭ unica mângâiere,
Vlăstare drăgălaşe şi-aĭ ţăreĭ viitor!

Ah! inima se rupe, când întâlneştĭ pe strada
Copiĭ ce merg la şcoală, în zdrenţe tremurând,
Şi, tremurând, acasă sĕ'ntorc!—Iar, în ogradă,
Cum intră, cer mâncare, cu glasul lor ceĭ blând.

Dar!... Pâinea le lipseşte, s'aŭ rupt hainele toate,
N'aŭ cărţĭ şi n'aŭ caiete şi n'aŭ pe ce 'nvĕţa!
Şi-atuncĭ, simţind că tata şi mama nu se poate
Să dea ce trebueşte, încep a lăcrima.

Adorm, se scol în lacrimĭ, în frig, în nemâncare,
Reîncepêndu'şĭ viaţa în aste grozăviĭ!

. . . .

Să uşurăm dar chinul, cum poate fie-care!—
Daţĭ haine, cărţĭ şi pâine sermanilor copiĭ!

Galaţi, 14 Ianuarie, 1891.

Carol Scrob.

O listă de subscripţiune se află la Redacţiunea noastră pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintirea vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

Informaţiunĭ

Guvernul a retras proiectul de lege asupra vînĕtorilor.

Vestim pe cititoriĭ noştri din Botoşanĭ, că *Adevĕrul* se află de vînzare la d. *C. Hudişteanu* debitant de tutun, strada Cafenelelor, şi la d-niĭ fraţĭ *Ivaşcu* librarĭ.

Ierĭ, pe la orele 1 şi un sfert, în sala *paşilor pierduţĭ* de la Cameră, d-niĭ Pake Protopopescu şi Al. Gr. Ionescu aŭ fost apostrofaţĭ cu violenţă de către d. G. Dem. Teodorescu şi alţĭ deputaţĭ liberalĭ-conservatorĭ pentru scandalul săvîrşit aseară de consilierul comunal Bălşeanu.

D. Pake a tăgăduit că ar fi avut cunoştinţă de acest fapt.

Cu desgheţurile de zilele acestea rîul Seculuĭ, care trece prin comunele Pechea şi Slobozia-Conachi din judeţul Covurluĭ, viind mare a inundat aproape toate locuinţele sătenilor din Pechea dărîmind şi treĭ case; la Slobozia-Conachi, rîul a rupt podul şoseleĭ comunale Cuza-Vodă inundând şi 16 case între care şi Primăria comuneĭ.

Toate văile până la comuna Independenţa sunt pline cu apă îngheţată; asemenĭ şi şoseaua judeţeană Piscu-Pechea.

Toate drumurile sunt impracticabile.

Ministerul Lucrărilor Publice a numit o comisiune compusă din D-niĭ inginerĭ: P. Ene, Frumuşeanu, Zĕuceanu, Mănescu, Sc. Vărnav, directorul şcoaleĭ de podurĭ şi şosele, şi Elie Radu carĭ să facă un proect pentru organizarea corpuluĭ inginerilor ministeruluĭ.

Aflăm cu plăcere că, aplanându-se unele neînţelegerĭ ce se iviseră, d-na Ventura-Vermont a reintrat în teatrul naţional şi va debuta în piesa *Medea* de Legouvé.

In cariera sa teatrală d-na Ventura va urma a purta numele eĭ artistic de **Lea Vermont**.

Toate armele date comunelor rurale de către ministerul de rĕzboiŭ, sunt într'o stare că nu maĭ pot fi întrebuinţate.

Maĭ multe judeţe aŭ cerut ministeruluĭ de Interne să le acorde credite spre a repara aceste arme pe cât va fi cu putinţă.

Prin urmare din cauza neglijenţeĭ primarilor carĭ eraŭ însărcinaţĭ cu conservarea acestor arme, ministerul şi comunele vor trebui să cheltuească sume colosale.

Anunţăm cu o deosebită plăcere căsătoria simpaticuluĭ D. Dr. în medicină Sterie N. Ciurcu din Viena cu D-ra Adelina Theodor Ioan, care va avea loc, Duminică 20 ale curenteĭ în biserica Domniţa Balaşa la orele 2 1/2 p. m.

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul*, pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvârsire la serviciul *Agenţieĭ Havas* precum si celor-l'alţi agenţi de publicitate si anunţă pe numerosiĭ sĕĭ cititorĭ si'n special pe D-niĭ comercianţi si industriasĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile si reclamele se primesc numaĭ la Administraţie Str. Nouă No. 10.

Ştirĭ Telegrafiçe

VIENA, 17 Ianuarie. — D-l Văcărescu, ministrul Românieĭ, a prezentat erĭ Impĕratuluĭ în timpul cerculuĭ, pe maĭ mulţĭ membri nouĭ aĭ legaţiuneĭ române şi pe maĭ mulţĭ ofiţerĭ românĭ.

D-na Văcărescu, din partea sa, a prezentat pe fiicele sale.

Aceleaşĭ prezentărĭ s'aŭ făcut archiducelui şi archiduceseĭ Carol Ludovic.

LIMA, 17 Ianuarie.—Resculaţiĭ din Chili aŭ ocupat Pisagua, Coquimbo şi Laserena.

O luptă s'a întîmplat la 10 Ianuarie între resculaţĭ şi trupele guvernuluĭ. — Ceĭ d'întâĭ aŭ fost bătuţĭ.

Ştirĭ din Callao anunţă că două corăbiĭ engleze aŭ plecat spre Sud.

CONSTANTINOPOL, 17 Ianuarie. — Sultanul a graţiat încă 11 armenĭ.

Ştirile după carĭ turburărĭ ar fi isbucnit la Jomen (Arabia) sunt lipsite de temeiŭ

Maurice Montégut

IDIOATA

I

In vîrsta de aur amanţiĭ vorbeaŭ puţin. Chiar nu visaŭ, fiind,că idealul viselor era însăşĭ existenţa lor pămîntească. In lumina caldă a soareluĭ şi a florilor, eĭ se foloseaŭ fără preget de torţele lor nesleite, mereŭ încântaţĭ de sine şi ne maĭ dorind.

Cu cât treceaŭ veacurile veni graiul să s'amestice cu iubirea, cu judecata care o sofistică.

Cu toţĭ poeţiĭ, decadenţa era vĕdită, fiind că a cânta iubirea, este a pierde vremea iubituluĭ. Pe urmă minciuna se născu din vorbe şi din deliciile trecute nu maĭ rĕmase nimic.

Afirmarea iubireĭ este tăcerea. S'a zis că durerile marĭ sînt mute, dragostea adevĕrată ştie numaĭ să ofteze — saŭ să ţipe; însă incoherenţa este regula lor şi orĭ ce şir de ideĭ în pasiune este chiar tăgăduirea pasiuneĭ.

Ast-fel era părerea luĭ Filip, bărbat de treĭ-zecĭ de anĭ; el însă nu putea maĭ bine, căcĭ aşa era epoca luĭ. Pe urmă, fiind-că într'însul creştea urîtul de orĭ-ce femee care vorbeşte, şi fiind-că nimic nu'l putea face să se fixeze ici saŭ colo, ca să'ĭ treacă urîtul, voiajă.

Subt cerurile cenuşiĭ, subt cerurile albastre, ca şi Child-Harold, cu o uitătură fără părere de rĕŭ, vĕzu defilând peizagiile, străbătu mările, trecu peste munţĭ, rĕzbătu câmpiile, neîntorcênd nicĭ o dată capul pe unde trecuse.

Ast-fel trăia Filip, fără interes în lumea asta monotonă.

II

Insă, într'un amurg de seară, în preajma Neapoluluĭ, viaţa luĭ se schimbă fără veste.

Un soare nespus de mare, pe valurĭ de sânge şi de aur, expira în mare, şi noaptea, atârnată peste munţĭ, aştepta sfârşitul acesteĭ agoniĭ suverane pentru a năpădi pămîntul melancolic.

Era răcoare.

In tinda uneĭ colibe ticăloase, o babă murdară urla, da din mâinĭ în faţa uneĭ fete tinere care sta nepăsătoare.

Fata însă era aşa de frumoasă că Filip se opri în loc, cu ochiĭ pironiţĭ pe ea.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

54

Charles Merouvel

MORŢI ŞI VII

BUNICA

XXVI

Noapte de Nuntă

Vaunoise nu iubea pe Blanşa în înţelesul nobil al vorbeĭ, însă în ceasul acesta când ea era ca să zicem astfel părăsită în voia luĭ, în camera aceasta unde se găseaŭ singurĭ, în toiul nopţiĭ, în tăcerea aceasta care 'ĭ înconjura, i se urcaŭ în cap valurĭ de dorinţe; mojicia bărbatuluĭ întărâtat de împotrivirea uneĭ fete lăsate în voia luĭ îĭ tulbura crieriĭ; de altă parte mîndria îl împingea să ia pe femeia asta tênĕră, fragedă, elegantă, şi care era a luĭ după toate drepturile forţeĭ şi a legeĭ. El simţia să slăbind în faţa unuĭ capriciu de copil rĕsfăţat cum judeca Vaunoise, îĭ va fi cu neputinţă să o domine de acum încolo şi că ia asupra conteseĭ ascendentul de care avea trebuinţă pentru planurile luĭ, el ştia însfîrşit că din această d'întâĭ luptă atârna reuşita campanieĭ care se începea între eĭ.

Vaunoise făcu doĭ paşĭ 'nainte şi 'ĭ luă o mână pe care o strânse cu degetele luĭ nervoase.

— Eştĭ a mea, zise el, îmĭ aparţiĭ şi m'aĭ dispreţui dacă aş ceda uneĭ fantezi nebune... Tu aĭ să cedezĭ! Şi maĭ târziŭ chiar tu singură aĭ să'mĭ mulţumeştĭ de violenţa asta!

Vaunoise se sili s'o atragă spre el şi 'ĭ înconjură talia cu amândouĕ braţele.

Cum se facu? Fără nicĭ o sforţare aparentă ea desprinse degetele înlănţuite peste rochia eĭ, înbrânci pe contele şi fu deodată lângă cordonul clopoţeluluĭ.

— Nu te ştiam aşa de laş! zise ea. Dacă facĭ un pas spre mine, trag clopoţelul! Aş fi voit să scap de o explicaţie. Speram că veĭ avea bunul gust ca să mĕ laşĭ în pace. De vreme ce mĕ sileştĭ, să facĭ bine să mĕ ascultĭ.

Blanşa scoase din sîn un pumnal mic, saŭ maĭ bine zis un stilet cu mênerul de fildeş, şi a căruĭ limbă cu treĭ tăişurĭ şi scurtă era închisă într'un toc de catifea.

— Te a'ĭ gândit de maĭ 'nainte la toate! zise contele.

— Cuĭ voeştĭ să mĕ încred?.. Bunica mĕ iubeşte poate, însă ea ţine la un lucru maĭ mult de cât la mine, ea ţine la mândria neamuluĭ, ca şi cum n'ar fi în orĭ ce clasă tîlharĭ şi fiinţe alese! ţine la strălucirea numeluĭ, la titlu, care adese orĭ ca şi tituluşurile negustorilor, acoperă o marfă falşificată! Nu o învinovăţesc! o respect. Negreşit că ea şi-a închipuit că face bine când m'a silit să te iaŭ de bărbat şi o iert, de şi mĕ gândesc că ea mi-a nenorocit viaţa. Pentru mine, nu m'am dat înapoĭ dinaintea legăturilor de care'mĭ era scîrbă, numaĭ ca să'mĭ respect cuvîntul ce'ţĭ dădusem într'un minut de oboseală şi de silă. Şi mĕ căesc că am fost leală fiind-că eŭ care m'am ţinut de vorbă vĕd că d-ta nu voeştĭ să te ţiĭ!

Contele încremeni.

Abia putu îngâna câte-va vorbe neînţelese.

Ea 'ĭ tăe vorba.

— Tacĭ! îĭ zise; şi pentru ca situaţiunea noastră să fie limpezită pentru viitor, ia un scaun şi să sfîrşim!

Contesa sta în picioare lângă cămin, aproape de perete; ţinea în mână stiletul ascuns într'o cută a rochieĭ.

Blanşa lăsă să'ĭ izbucnească în sfîrşit necazul pe care voise să şi'l stăpânească.

— Mĕ tratezĭ ca pe o copilă zburdalnică şi schimbăcioasă şi aĭ dreptate! zise contesa, dacă mĕ judecĭ numaĭ după consimţimêntul care mi-a fost zmuls. Dac'aĭ putea citi în fundul inimeĭ mele aĭ vedea că te înşelĭ. Hotărîsem să nu mĕ mărit, să rĕmân singură, cu doliul meŭ, cu regretele mele. Mi s'a împuiat capul cu sfaturĭ, cu avertismente, inspirate, vreaŭ să cred, de dragostea ce mi se poartă, şi d-ta aĭ venit la mine, patronat de acela carĭ eraŭ însărcinaţĭ să mĕ conducă. Te-am judecat după aparenţă aşa cum doream eŭ, adică fără foc şi fără flacără, maĭ amorezat de averea mea de cât de persoana mea. Aĭ ştiut să găseştĭ câte-va frase ca să acoperĭ greşala pe care ţi-am mărturisit'o în sfîrşit aĭ primit, fără să le discuţĭ măcar, condiţiile pe carĭ ţi le-am spus ca să primesc. Vreĭ să fiŭ sinceră? Mi-am zis atuncĭ că poate ceĭ carĭ mĕ sfătuiaŭ aveaŭ dreptate şi că eŭ nu aveam; că vremea care şterge toate o să'mĭ îndulcească supărările şi că maĭ târziŭ o să pot să'ţĭ daŭ mâna cu credinţă. Cu speranţele acestea ţi-am angajat cuvîntul meŭ, nu fără greutate, să crezĭ, dar în sfîrşit liberă! Eĭ bine! m'am înşelat. Cu cât s'apropia ceasul jertfeĭ simţiam o scîrbă nespusă pentru lanţul care mĕ lega de soarta d-tale. Azĭ dimineaţă am tremurat când l'am primit. De douĕ-zecĭ de orĭ mĭ-a venit să'ţĭ strig: Nu, nu se poate! Nu pot să port numele unuĭ om câtă vreme îmĭ e plină inima de un altul...

— Blanşo?

— Poţĭ să mĕ ameninţĭ! nu mĕ speriĭ! şi am să sfîrşesc! Te-am înşelat eŭ? şi maĭ avem noĭ vre-o datorie unu către altul, eŭ, amorezată încă de fostul meŭ amant....

— Doamnă!

— Lasă-mĕ să sfîrşesc!.., D-ta amorezat de o femee căreia'ĭ oferĭ o parte din averea pe care ţi-o aduc...

— Minciună!

Contesa se uită la el cu un dispreţ cumplit.

— Domnule de Vaunoise, zise ea, te rog să'mĭ facĭ onoarea să'ţĭ închipuĭ că nicĭ o dată nu am minţit! D-ta ştiĭ maĭ bine de cât orĭ-cine, d-ta căruia ţi-am mărturisit pe mormîntul copiilor meĭ o greşală pe care nimic nu mĕ silea ca să ţi-o destăinuesc. Ş'apoĭ, eŭ am dovada spuselor mele! Şi nu aĭ să poţĭ tăgădui!

— Dovada?

— Pentru ce să ţi-o daŭ? Ştiŭ tot! Adu'ţĭ aminte numaĭ vorbele scrise de d-ta: —„Ea va fi femeea cu paralele... Tu veĭ fi femeea iubită de mine!"

— Cine a putut să'ţĭ spue?

— Ştiŭ lucrul acesta, îţĭ spun, şi e destul! Să nu ne înjosim să ne certăm! Ce'ţĭ cer eŭ? Să nu jocĭ în faţa mea înjositoarea comedie a uneĭ iubirĭ care'ţĭ lipseşte şi care pe mine mĕ scîrbeşte! Eştĭ liber, domnule, să iubeştĭ pe cine'ţĭ place. Puţin îmĭ pasă cine va fi femeea pe care o veĭ iubi şi de ce condiţie va fi, eŭ nu mĕ împotrivesc! Eŭ am avere, domnule de Vaunoise. Nu doreştĭ lucrul acesta? De ce te-aĭ plânge dar. Eŭ nu'ţĭ refuz nimic când e vorba de banĭ. Ce'mĭ pasă de banĭ? D-ta să te înţelegĭ cu ducesa şi cu oameniĭ noştri de afacerĭ. Notarul meŭ e însărcinat să îngrijească de interesele mele. Ştiŭ sigur că şi-a luat măsurile ca să asigure viitorul. D-ta eraĭ, mi se pare, ruinat cu desĕvîrşire... Acestea sunt amănunte la carĭ nu voesc să mĕ cobor, însă mi aŭ venit în urechĭ câte-va cuvinte şi m'aŭ luminat,.. Contractul meŭ apără capitalul... Venitul îţĭ va ajunge, cred. Fă cu el ce voeştĭ. Eŭ voĭ avea trebuinţă de foarte puţine parale... Dar să se sfîrşească vizitele şi certurile între noĭ! Hotărîrea mea e neclintită.

— Ce hotărăştĭ dar?

— Eŭ voiŭ trăi retrasă, aicĭ saŭ în altă parte. Pentru lume nimic nu ne va despărţi! Voiŭ avea apartamentele mele şi nicĭ o dată nu veĭ veni la mine. Afară de nume şi de interese nicĭ o legătură nu vom avea. In noaptea asta aĭ păşit peste pragul camereĭ mele pentru cea din urmă oară?

— Şi dacă nu vreaŭ eŭ să primesc condiţiile astea?

— Eştĭ liber.

— Dar....

(Va urma).

In lumina supremă a apusuluĭ soareluĭ, părea de aramă galbenă, şi ochiĭ eĭ marĭ fără suflet păreaŭ scăldaţĭ în aur. De sus până jos era statua minunată a femeeĭ din veacurile d'întîĭ, dreaptă şi trasă ca prin inel, plină însă, şi picioarele'ĭ goale în ţĕrîna drumuluĭ eraŭ divine.

Şi baba striga:

— Ce I-am greşit eŭ oare luĭ D-zeŭ ca să fiŭ aşa de plîns, să am o copilă ca tine! Gură de hrănit, corp fără profit! Cele-l'alte fete sînt şi ele un ajutor bun pentru bĕtrîneţele părinţilor lor; tu însă nu pricepĭ nicĭ chiar privirea streinuluĭ care trece şi flăcăiĭ din sat îşĭ întorc capul când te vĕd, fiind-că eştĭ blestemată şi o să murim de foame.

Filip s'apropie.

— Bĕtrîno, pentru ce strigĭ aşa de tare? o mîhneştĭ pe biata copila asta!

— Heĭ! domnule, cum să nu strig? Viaţa'ĭ grea cu o ticăloasă ca asta! rĕspunse bĕtrêna.

— Fata este frumoasă?

— Da, da, adevĕrat că e frumoasă.... cine o să mĕ scape de ea?

— Eŭ.

— Dumneata?

— Cât cerĭ... dacă vrea ea...

Filip arătă banĭ.

— Auzĭ dacă vrea ea! ea vrea tot şi nu vrea nimic.... este idioată.

— Idioată?... Indoiesc preţul.

— Este surdă.

— Intreesc.

— Este mută.

— Inpătresc.

— Nu ştie nicĭ care'ĭ mâna stângă nicĭ care'ĭ dreapta.

— O iaŭ cu mine.

— Iţĭ mulţumesc —şi cale bună!

III

O duse cu dînsul. Ea nu se împotrivea. O chema Marima şi, când auzea numele ĕsta, întorcea capul. Atâta ştia ea.

Insă ceĭ cinsprezece anĭ aĭ eĭ înfloreaŭ sînul şi corpu'ĭ minunat, virgin şi tare, semĕna cu corpurile fetelor luĭ Cain carĭ ispitiră pe îngerĭ şi 'ĭ făcură să le iubească.

Atuncĭ, Filip se 'nfundă cu Maima numaĭ prin singurătăţĭ, trăind numaĭ cu ea. Maima se uita la el, cam surprinsă, însă el o mângâia şi'ĭ vorbea dulce,—glas noŭ pentru ea,—încetu cu încetu, ochiĭ sĕĭ luaŭ o expresiune de căţea supusă şi'l urmăreaŭ pretutindenĭ.

După cum nu ştia nimic nu ştia nicĭ ce este ruşinea, acea întâie ştiinţă a rĕuluĭ; se lăsa să fie desbrăcată fără să ĭ se rumenească obrajiĭ; şi, când era goală, zîmbea, păstrând graţia atitudinilor.

El o poseda fără ca ea să priceapă deocamdată. Pasivă, primea amantul, fără să bănuiască dragostea,

Numaĭ în ce priveşte lucrul acesta Filip ar fi voit'o maĭ complectă, el însă gîndea să deştepte carnea—lăsând sufletul să doarmă.

Maima era un dobitoc domesticit, tot-d'a-una gata şi care dormea *pe urmă* cu un somn netulburat.

El nu avea să se teamă în pasiune, în crize, de nicĭ o discordanţă de vorbe care supără. Era mută.

El nu avea să se teamă, când striga, că o să auză frase de delir, că o să fie de rîs. Era surdă.

El nu avea să se teamă în nicĭ unu din actele sale că o să fie judecat, criticat, blamat poate. Era idioată.

Şi nicĭ contrazicere, nicĭ amărăciune, nicĭ mustrărĭ necontenite fără pricină, nicĭ lacrămĭ nervoase, nicĭ gelozie, nicĭ cochetărie cu altul, nu era de temut.

Nicĭ spirit, nicĭ inimă, nicĭ suflet! o ce bucurie!

Nu maĭ rĕmânea decât materia frumoasă, argilul curat, forma neatinsă, plămădită de Dumnezeŭ în grădinile lumi—şi din splendoarea aceasta, din materia aceasta emana de o sută de orĭ maĭ multă ameţeală şi beţie decât din miile de quintesenţe civilizate din care se compune amorul modern denaturat.

Lunĭ întregĭ o ţinu, inertă şi zîmbitoare, goală în braţele luĭ goale.

Insă într'o noapte idioata ţipă.

Şi amantul fu încântat.... vaĭ!

IV

Din noaptea aceea, fericirea'ĭ pieri, fiindcă Maima, fără veste, se schimbă. O poeţiĭ nu că Pygmalion a făcut să ţîşnească din marmură divina scînteie... nu, sufletul era tot întunecat; era o statue de bacchantă adormită pe care Filip o strînsese o dată în braţe. El o deşteptase; ea se regăsea, îşĭ aducea aminte poate, şi se rostogolea peste dînsul, furioasă şi fioroasă, vĕzênd slăbiciunea bărbatuluĭ spăimîntat.

Şi zilele semĕnaŭ cu nopţile... Şi aşa ţinu lunĭ întregĭ, până în ziua când Filip, întorcându-se să se uite în oglindă, vĕzu un spectru care semĕna cu moartea

Filip voia să se înpotrivească gurĭ acesteia, braţelor acestora, corpuluĭ acestuia oferit, care se încolăcea, care să tăvălea la picioarele luĭ. Intr'o seară o respinse. Ea se întoarse, năvăli asupra luĭ înfuriată, fiară turbată... El o bătu.

Ea se ghemuĭ într'un colţ, bosumflată, mormăind, mişcând dinţiĭ.... Şi fiindcă era frumoasă, —ispitit încă— o iertă.

Nu se putea hotărî s'o părăsească; ş'afară de asta, mintea luĭ slăbise.

Intr'o zi murmură:

— Un suflet pentru două, nu'ĭ destul!

V

Altădată se gîndi: „Când o fi bĕtrînă? Fiindcă o să înbĕtrînească...." Şi, într'o proecţiune psihică pe întunericul viitoruluĭ, el vĕzu nimta sĕlbatică, ajunsă harpie.

Atuncĭ se sperie şi hotărî să sfîrşască. Nu avu vreme. Peste noapte, un spasm în inimă îl înţepeni pe pat.

A douazi, trecĕtoriĭ fură atraşĭ de nişte urlete de fiară carĭ ieşaŭ prin ferestrele deschise.

Intrară înăuntru, Maima după ce scuturase pe amantul sĕŭ ceasurĭ întregĭ, coprinsă de o groază inconscientă în faţa răcelĭ cadavruluĭ, acum urla a moarte, cum urlă câiniĭ fără să priceapă.

Femeia modernă era rĕzbunată.

Ali.

LIGA

PENTRU

Unitatea de Cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	*100 leĭ*
A. V. Beldimanŭ	*40 „*
D. Panaite Donicĭ	*70 leĭ.*
D. Anton Borneanu ing.	*20 „*
D. G. Francisc (Bacăŭ)	*3 „*
D. Barbu Nicolae prof.	*100 „*
Total	*333 leĭ*

(Va urma).

Desbaterile Parlamentare

SENAT

Şedinţa de la 17 *Ianuarie 1891.*

Şedinţa se deschide la orele $2^1/_2$ sub preşidenţia d-luĭ General Florescu

Prezenţĭ 80 d-nĭ senatorĭ.

După îndeplinirea formalităţilor obicinuite, senatul a ascultat citirea proiectuluĭ de lege asupra învĕţămêntuluĭ public.

D. profesor Poni a luat cel d'întâĭ cuvênt în discuţiunea generală.

CAMERA

Şedinţa de la 17 Ianuarie 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 $^1/_2$ subpreşedinţa d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 116 D-nĭ deputaţĭ.

Se fac formalităţile obişnuite.

D. **C. Ressu** întreabă pe D. ministru de justiţie dacă, în momentul când a cerut Camereĭ să nu admită reînfiinţarea secţieĭ a 2-a de la trib. Covurluiŭ, avea cunoştinţă de faptul că toate procesele se amână câte pe treĭ lunĭ din cauză că o singură secţiune de tribunal nu e suficientă.

D-sa adresează apoĭ o interpelare ministruluĭ de lucrărĭ publice asupra motivelor pentru carĭ D-sa nu aduce înaintea Camereĭ proiectul de lege pentru construirea linieĭ Bêrlad-Galaţĭ şi'l roagă să declare categoric dacă voeşte saŭ nu să facă acea linie şi să înceapă chiar la primăvară construirea eĭ.

D. **I. Iancovescu** adaogă pe lângă interpelarea adresată ministruluĭ de interne asupra ingerinţelor poliţieneştĭ şi faptul neauzit, că aseară, un consilier comunal, Bălşeanu, în capul uneĭ bande de 150 de bătăuşĭ, a oprit pe liberaliĭ-conservatorĭ de a ţine o întrunire parţială.

D. **G. D. Teodorescu** se asociază la această interpelare.

Se intră în ordinea zileĭ.

D. **G. Tocilescu** îşĭ urmează discursul asupra legeĭ poliţieĭ vînatuluĭ.

D-sa continuă a critica dispoziţiile acesteĭ legĭ.

D. **General Manu** spune că legea aceasta nu are un caracter politic şi guvernul nu face chestiune ministerială din respingerea eĭ.

D-sa cere amânarea legeĭ, pentru ca să poată fi modificată în sensul observaţiilor făcute în Cameră.

Se cere închiderea discuţieĭ.

D. **M. Kogălniceanu**, contra închidereĭ, esplică naşterea acestuĭ proiect de lege nu timpul D-luĭ Ion Brătianu, care l'a alcătuit ast-fel, după îndemnul rĕposatuluĭ colonel Bibescu.

Discuţia se închide.

Proiectul se amână.

Şedinţa se suspendă.

La ora 3 şi jumĕtate şedinţa se redeschide.

D. **Gr. Triandafil** depune maĭ mult mesagiĭ.

D. **Ion Nădejde** îşĭ desvoltă interpelarea privitoare la scandalurile sevîrşite de poliţia din capitală, care a bătut pe muncitorĭ înainte de alegerile comunale.

D-sa arată că socialiştiĭ urmează o tactică pacinică şi că este greşită ideia acelora, carĭ le atribue intenţiĭ revoluţionare.

D. Nădejde enumĕră faptele mişeleştĭ săvârşite de poliţia capitaleĭ în contra membrilor partiduluĭ muncitorilor.

D. **General Manu** rĕspunde că nu e convins de faptele citate şi cere dovezĭ oficiale (?).

Se cere închiderea discuţieĭ.

D. **N. Ionescu** combate închiderea.

Şedinţa se ridică.

Cam multe d'odată

X e dat judecăţeĭ pentru că a bătut un birjar şi a ultragiat pe agenţĭ. D-sa pretinde că birjarul a început bătaia, lovindu'l cu biciul.

— Dar de ce să te bată?

— Fiind-că am luat caiĭ de hăţurĭ şi i-am deranjat trăsura din loc.

Preşedintele întreabă de ce 'ĭ-a deranjat trăsura?

— Iată, D-le, de ce: aflând că femeia mea era la dejun într'un cabinet particular cu un individ oare-care şi nevoind să fac scandal, 'mĭ-a venit în minte să găsesc o probă de culpabilitatea femeeĭ mele fără să mĕ observe nimenĭ, căcĭ numaĭ un prieten care mĕ însoţea, ştia lucru, prieten care m'a anunţat că a vĕzut-o intrând la restaurant. Inţelegeţĭ că putênd scoate o fotografie reprezentând faţada restaurantuluĭ, firma, indicaţiunea de *cabinete particulare* şi pe femeia mea eşind la braţul D-luĭ de acolo, aşĭ fi putut formula lesne cererea de divorţ. Pe când aşteptam, iată o birje care se opreşte just în faţa uşeĭ. Mĕ duc şi mĕ rog de birjar care refuză să plece. Iaŭ caiĭ de hăţurĭ, şi birjarul găseşte de cuviinţă a mĕ lovi cu biciul.

Tocmaĭ atuncĭ ese şi femeia mea, care o ia la galop; alerg după ea, şi n'o maĭ pot prinde. Eram ca turbat. Pe d'asupra ăstor necazurĭ, iată şi sergenţiĭ că vor să mĕ ducă la secţie. Gândiţi-vĕ dacă 'mĭ convenea treaba asta. Hop şi prietenul vine în ajutorul meŭ; 'l înşfacă şi pe el, şi cu alaĭ ne duce pe amândoĭ la rĕcoreală.

In aceste condiţiunĭ, tribunalul condamnă pe X la 100 leĭ amendă şi achită pe prieten.

ULTIME INFORMATII

Partidul liberal a ţinut aseară o întrunire în sala vechiuluĭ Ateneu.

Lume foartă multă.

D. Vilner a fost proclamat preşeşinte al adunăreĭ.

Aŭ vorbit D-niĭ G. D. Pallade. M. Cogălniceanu şi N. Fleva, vestejind purtatea guvernuluĭ şi acuzându'l, cu drept cuvîn, că întreţine bande de bătăuşĭ.

Un noŭ-nouleţ porumbel, d. Tutov, este candidat la colegiul II de deputat din Fălciu.

Informaţiunĭ asupra persóneĭ d-sale se pot lua de la d. major Teleman prefectul judeţuluĭ Fălciu.

Beneficiul net dat de Banca Naţională pe anul expirat se ridică la cifra de 2,929,350 leĭ 25 banĭ.

Dăm astăzĭ şi lista de persoanele carĭ aŭ bine-voit să facă parte din comitetul general de domnĭ al baluluĭ societăţeĭ Presseĭ.

General I. Em. Florescu, N. Blaramberg, Al. Lenş-Slătineanu, G. Gr. Cantacuzino, Em. Pake-Protopopescu, C. Olănescu, Al. Rioşeanu, C. Butculescu, Al. Gănescu, Al. I. Ghica, D. Florescu, Al. Florescu, Barbu Gănescu, G. Robescu, N. Cesianu, I. Cesianu, D. Ceziauu, Virgiliu Pleşoianu, C. Borănescu, M. Rahtivan, C. Tătăranu, I. Marghiloman, M. Marghiloman, colonel Algiu, Naumescu, magistrat, Duca, directorul căilor ferate, Vârnav, directorul scoaleĭ de inginerie, dr. Vitzu, V. C. A. Rosetti, Em. Băleanu, Em. Filipescu, I. Lahovari, Emil Lahovari, C. Budişteanu, dr. Alexianu, I. Ciuflea, G. G. Meitani, Gr. G. Cantacuzino, P. Grădişteanu, N. Procopeşcu, I. Neniţescu, Emil Costinescu, Gr. Cerkez, R. Cerkez, Al. Lucasievitz, dr. Rŏmniceanu, St. St. Sihleanu, dr. Asaki, dr. Olhovski, T. Rădulescu, C. Perticari, Gr. Olănescu, dr. E. Clement, dr. Leonte, dr. Severeanu, Arion inginer, G. Panu, C. Bobeica, Andreĭ Popovicĭ, I. V. Socec, I. I. Socec, locotenent Socec, Marinescu-Bragadiru, M. Papadopol, I. Socolescu, I. Balanolu, dr. Drăghiescu, dr. Babeş, I. Râmniceanu, dr. Tomescu, I. Colţescu, Petrache Ioan, Chr. Zerlendi, Stef. Ioanid, N. Moroianu, C. Disescu, C. Stoicescu, P. Stoicescu, dr. Stoicescu, C. Schina, Corneliu Rŏmniceanu, D. Dobrescu, dr. Alceu Urechiă, Tahe Ionescu, Eug. Ionescu, C. Cogălniceanu, I. N. Iancovescu, G. Palladi, I. C. Grădişteanu, C. C. Dobrescu, Stef. C. Mihăilescu, C. Botea, D. Lăzărescu, G. Tanoviceanu, Oscar P. Niculescu.

Senatul va fixa astăzĭ ziua desvoltăreĭ interpelăreĭ d-luĭ P. Grădişteanu în chestia mişcăreĭ moldoveneştĭ.

Probabil, această zi va fi Lunia viitoare.

Comitetul secţiuneĭ de Prahova 'a ligeĭ pentru cultura Românilor e compus ast-fel:

D-r Ion Cloaje, preşedinte.

Anton A. Arion, Stefan Iancu, vice-preşedinţĭ; Aurel Suluţ-Carpenişanu, Teodor Raica, secretarĭ; Nicolae Lăzărescu, Ilie R. Nisipeanu, censorĭ; G. G. Ionescu, Ion Staia, controlorĭ.

Liga din Prahova numĕră deja peste 200 membri.

Primul procuror al parchetuluĭ de Ilfov a cerut ministeruluĭ de finance să delege pe D. inspector financiar, Constantinescu, spre a face o anchetă spre a se şti cu siguranţă câţĭ banĭ lipsesc din casa nenorocituluĭ portăreĭ Cioranu.

D. M. Pacu, deputatul colegiuluĭ al 2-lea de Covurluiŭ, ne atrage atenţia asupra uneĭ scăpărĭ din vedere, ce s'a comis în ziarul nostru în prejudiţiul d-sale.

In articolul nostru de ierĭ, privitor la activitatea deputaţilor gălăţenĭ, am omis a spune că d. Pacu a propus un amendament pentru reînfiinţarea secţieĭ a 2-a de la tribunalul Covurluiŭ.

Rectificăm.

Lupta denunţă un caz, foarte grav, de bătae petrecut în arestul prefectureĭ poliţieĭ: o servitoare din strada Academieĭ No. 15, sub pretecst că ar fi furat cincĭ-zecĭ leĭ de la o unguroaică cu moravurĭ uşoare, a fost arestată, ţinută treĭ zile şi bătută de două-treĭ orĭ pe zi de comisarul de siguranţă şi de locotenentul Părăianu, ear din ordinul zbiruluĭ Puiu Alexandrescu, a fost bătută cu nuele pe pielea goală în aşa mod în cât, chiar după eşirea din arest, dosul îĭ era vinăt, carnea neagră şi abia se maĭ ţinea pe picioare.

Acestea fără să se fi dovedit că ea a furat baniĭ, saŭ măcar că, în adevĕr, s'a furat acea sumă.

Cazul e cu atât maĭ grav, cu cât zbiriĭ aŭ silit pe stăpânul nenorociteĭ femeĭ să plătească din leafa eĭ aceĭ 50 leĭ. Vra să zică şi schingiuire şi jaf!

Ce zice d. Algiŭ?

Duminecă, la ora 3 după amiază, va avea loc în biserica Sf. Spiridon căsătoria D-luĭ Alecsandru Ghica, fiul D-luĭ Ioan Ghica, cu Domnişoara Marguerite Catargi, fiica D-neĭ Lascar Catargi, născută prinţesa Ghica.

Trimitem familielor Ghica şi Catargi precum şi tinerilor urările noastre de cea maĭ deplină fericire.

Ziarele liberale spun că un tênĕr deputat concentrat a perdut la Monaco, în cărţĭ, o jumĕtate milion.

Dupe semnalmentele date, fericitul păgubaş este d. Mişu Marghiloman.

Cu începere de mâine Sâmbătă, societatea Progresul silvic va reîncepe, ca 'n toţĭ aniĭ, conferinţele ce ţine în fie-care an în sala Ministeruluĭ de Domeniĭ.

Prima conferinţă va fi a domnuluĭ P. Antonescu despre *exploatările la munte.*

Duminecă seara la 8 ore şi jumĕtate d. Ionescu Gion, talentatul nostru cronicar şi conferenţiar va vorbi la Ateneul noŭ despre *Bucureştĭ, în timpul Revoluţiuneĭ franceze.*

CASA DE SCHIMB
„MERCURUL ROMAN"
MICHAIL EL. NAHMIAS

Bucureşti, strada Lipscanî No. 33

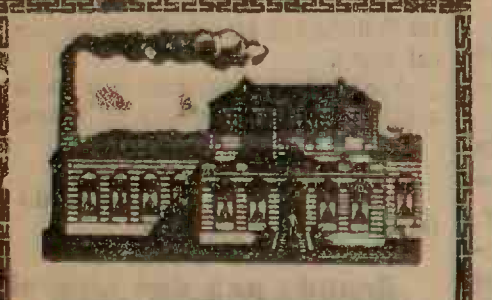
Cumpără şi vinde efecte publice scontează cupoane şi face orî-ce schimb de monezî.

Cursul pe ziua de 18 Ianuarie 1891

Valorî	Cump	Vinde
Comunale noi 5 la sută	95 1/2	96 1/2
5% Renta perpetuă	101	102 1/2
5% Renta amortisabilă	100 1/4	99 3/4
4% Renta amortisabilă	86	87
6% Obligatiî de Stat (Conv rurală)	100 1/2	101
Impr Com Bucur. Em 1883	94 1/4	95 1/2
Funciare rurale	101	102
Funciare rurale	98 1/2	99 1/4
Funciare urbane	103 1/2	104 1/2
6% Funciare urbane	102 1/2	103 1/2
5% Funciare urbane	97 1/4	98
5% Funciare urbane de Iassy	83 1/4	84
Agio la aur		
Florinî	2 21	2 22
Ruble de hârtie	3 —	3 10

Casa noastră a fondat şi un ziar financiar intitulat „*MERCURUL ROMÂN*" care publică toate tragerile de Bonurî şi Losurî permise; tot-d'o-dată este şi un sfătuitor sincer şi imparţial în afacerile financiare. Apare regulat după principalele tragerî. Abonamentul pe un an în toată ţara 5 leî plătibil înainte. Abonaţiî participă gratuit la diverse losurî şi premiî în valoace de peste 1 1/2 milioane leî.

Redacţia şi Administraţia: Bucureşti, strada Lipscanî 33.

BAIA MITRESEZWSKI

Strada Poliţieî No. 4

Stabilimentul de băî este deschis în toate zilele de la 6 dimineaţa până la 7 seara.

Pentru dame băile de vapor sunt deschise în toate Marţile şi Vinerile de la 6 dimineaţa până la prânz.

Băile calde sunt în toate zilele la dispoziţia onorabilulu public.

Se caută UN CIASORNICAR şi un GIUVAERGIU. A se adresa la D. *Marinescu* Constanţa.

Este constatat ca
„La Patrie"

este cea maî bună hârtie de ţigară franceză de la Fabrica

L. LEON & C-ie, Paris.

a căreî etiqueta represintă ROUGET DE L'ISLE cântând MARSEILLEZA

In urma uneî minuţioase analise chimice făcută în Bucuresci de dr. Bernhard de Landvay Directorul laboratoruluî central chimic higienic, la Ministerul de Interne No. 681 din 9 Septembrie 1888 şi No 455 din 1 Iunie 1890, resultă că hârtia de ţigară „LA PATRIE" din fabrica Leon & C-nie în Paris, este liberă de orî-ce materie vătămătoare, şi că prin fineţea eî extra-ordinară nu lasă arsă de cât urme de cenuşe, asemenea a fost admis şi constatat ca nereproşabil la control prin serviciul sanitar al capitaleî sub No 239 din 5 Maî 1889.

Din punctul de vedere technic şi higenic, această hârtie corespunde tuturor exiginţelor arteî şi ştiinţeî. Tot asemenea resultat saŭ obţinut prin analise făcute:

sitatea din Lemberg, şi prin maî mulţî alţî chimiştî competinţî.

Este dar în interesul orî-căruî fumător care ţine la sănătatea sa, să se ferească de a se servi de orî-ce hârtie în loc să'şî aleagă pe aceasta care a fost constatată de către toate autorităţile chimicale higenica veritabilă hârtie a căruia etiquetă represintă pe ROUGET DD L'ISLE cântând „MARSEILLESA".

Fie-care foiţă poartă firma fabriceî

L. LEON & C-nie, Paris

Pentru vênzarea hârtieî fabrica a înfiinţat pentru România deposite în BUCURESCI, GALAŢI şi IAŞI. Se găsesce de vânzare la toţî debitanţiî de tutun. Deposit general la D-niî FRAŢII LOEWENTHAL, Galaţ. In Bucureşti la d, Osias Weiss str. Decebal Nr. 20.

ALB. SPIC — SUCCESOR
F. NOVAK

Mare Depoŭ DE
PIANE

singurul representant al fabricelor **Steinway** New-York, Schiedmayer Bechesteia, Schiedmayer Fiu E. Kaps etc (alaturi cu Hotelul Imperial)

NB. F. Novak previne Onor. Public că primeşte plata pentru Piane şi în rate lunare.

NOUA FABRICA SISTEMATICA DE
PARCHETE MASIVE
Bucher & Durrer

Şoseaua Basarab, la capul caleî Plevneî

Se recomandă pentru *confecţionarea* şi *punerea* de tot felurî de *parchete masive*.

Tot acolo se află şi un mare depozit de *lemne de construcţiunî* şi *scândurî artistice* uscate, de la ferestreale noastre de aburî de la Grozeştî (Mehedinţî).

Important!!
PENTRU CARNAVAL

Ne grăbim a informa pe onor. Public şi distinsa noastră clientelă căne a sosit'un elegant asortiment de **Fracurî** de Peruvien fin dublate cu mătase.

Redingote de Salon la 3 nasturî de Peruvien Camgarn, Veneţien etc.

Blănî de lux pentru Oraş.

Eleganta colecţiune de stofe pentru comande între care

Postav fin cu lustru veritabil Englezesc pentru Fracurî. — Peruvien şi doskin fin de Sedan

Ultima modă pentru Fracurî sesonu 1891

Preţurile cele maî reduse servicîu prompt.

Bazarul Regal (casă de încredere).

In faţa Prefectureî Poliţieî Capitaleî.

GRANDS VINS DE CHAMPAGNE
HEIDSIECK Cie

REIMS Casă fondată la 1785 REIMS

Furnisorî de la 1818 —a M. S. Impěratuluî Germanieî—

Monopol

Monopole sec

Dry Monopole

se găseşte la D-niî: F. Bruzzesi, Iorgu Costantinescu, Corneliŭ Daniilescu, George Kosman, Marinescu-Bragadir I. I. Oswald, Gustav Rietz, Petre Stoenescu, Ioan Ţeţu succ. luî I. Ovessa şi în toate hotelurile şi restaurantele de întâiul ordin.

Reprezentant
VICTOR KUBESCH

Bucureştî, —1, str. Academieî, 1. — Bucureştî

Pasta Regnauld

bombon pectoral, a fost recomandată de către Academia de Medicină din Paris, în contra bólelor de gât, laringitelor, răguşeleî, gripeî, tuseî măgăreştî şi'n contra or-căreî iritaţiunî a pieptuluî. Ea dispensézâ de or-ce tizană. Pasta Regnauld priesce maî cu deosebire damelor şi copiilor. O instrucţie însoţeşte fie-care cutie. Pasta Regnauld se vinde pretutindenî cu 2 L. cutia; 1.25 jumătate cutie

De vênzare pe *proprietatea Racovitza* în apropiere de *gara Balşiŭ*, *pădurî* în întinderî marî şi micî, calitatea de stanjenî.

De vênzare *loc viran* 36 metri faţada, 172 adâncime, situat în *str. Dreaptă Nr. 20.*

De închiriat *dependinţe de locuit, pimniţă grajdurî* de caî şi *şoproane* în Calea Victorieî, cu eşire pe strada Sevastopol.

A se adresa la proprietarul domiciliat în str. Dionisie Nr. 5—6.

SOCIÉTÉ HYGIÉNIQUE 56, RUE DE RIVOLI, PARIS

Ptychotis, Santolina, Lilas blanc, etc. Parfumurî noui foarte concentrate pentru batistă.

Apă de Colonia regală, foarte apreciată; parfum escelent şi durabil pentru toaletă. — **Apă Atheniană** pentru spălatu capuluî, conservarea frumseţî pěruluî.

In *Bucureşti*: Magasin Universel; — Jon Ţetzŭ.

AVIS

In vederea apropiereî ierneî compania de Gaz are onoare a invita pe domniî Abonaţî să bine-voiască a preserva în contra friguluî comptoriî D-lorî învelindu-i cu o pătură de lână saŭ de pâslă pentru a evita congelaţiunea apeî conţinută într'înşiî precum şi întreruperî eventuale a iluminăreî.

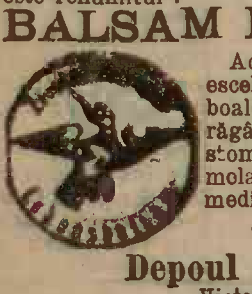
Directorul *Tassain*.

De vênzare un loc cu două feţe una în calea Plevneî Nr. 57 şi cea-l'altă faţadă pe cheiul Dâmboviţeî.—A se adresa strada Virgiliu 3

Medicament necesar si sigur pentru boale de stomac si consecintele lor!!

Conservarea sănětăţeî se basează în principiu numaî pe întreţinerea uneî digestiunî bune, căcî aceasta este condiţia fundamentală a sănătăţeî şi a buneî stărî corporale şi spirituale. Cel maî bun medicament de casă pentru regularea mistuireî, spre a obţine un sânge sănătos şi a depărta părţile stricate ale sângeluî este renumitul:

BALSAM DE VIAŢA al D-rului ROSA

Acest balsam, preparat numaî din plante cu principiî active escelinte asupra stomaculuî, este aprobat ca neîntrecut la toate boalele, care resultă din indigestiune, adică la lipsa de apetit, râgâeală cu acrime, fluctuosităţî, vărsăturî, durerî şi cârceî de stomac, la încărcarea stomaculuî, hemoroizî, la hypocondrie, melancolie, etc, şi a devenit în urma miilor de însănătoşirî un medicament indispensabil pentru casă.

— Flaconul mic 1 Leŭ 50 banî, Flaconul mare Leî 3 —

Depoul general pentru toată România:

Victor Thüringer, farmacia la Ochiul luî D-zeu

CALEA VICTORIEI 1126. BUCURESCI

Se găseşte asemenea în toate farmaciile

NB. Balsamul D-ruluî Rosa aprobat de onor. Direcţiune a serviciuluî sanitar superior, şi înmatriculat cu marca alăturată în contra imitaţiuneî, se trimete la cererî francate, însoţite de mandat poştal în orî-ce localitate din ţară.—Tot aicî se află:

ALIFIE UNIVERSALA DE PRAGA

Intrebuinţat cu strălucit succes în contra inflamaţiunilor, rănilor şi umflăturilor, spre esemplu la împetrirea mamelelor (ţâţelor) la înţărcarea copiilor (prin oprirea lapteluî), la abcesse, umflăturî sanguilare, la cancer, běşicuţe puruioase, la umflătura unghiilor (numit sugiŭ), la umflăturile reumatice, scrântelî, la mânî crăpate.—

Dosa Ln. 1.

DEPOUL DE FABRICAŢIUNE:

B. FRAGNER

Farmacia „la Vulturul negru" la Praga 203-III.

ALBERT BAUER, Constructor de morî

Biuroŭ thenic—BUCURESCI.—Str. Colţeî, 49.

ori — Fabrici de Spirt — Fabrici de Lemnărie

Fabrici de Scrobeaa

Maşini pentru tot felul de industrie. **Maşini de aburi, Turbine, Roate hydraulice, Deposit** *de unelte şi obiecte de exploatare pentru fabrici de tot felul.* **Pietre de Moară.** *Instalaţiuni de lumină electrică.* **Fabricaţiune de curele de piele.** *(Cataloage şi preţuri-corente la cerere gratis şi franco.)*

Fabrica de Spirt.—Rafinerie.—Moară cu abur

ANDREI A. POPOVICI

Bucuresci la Bariera Herestrěu—Comuna Băneasa Herestrěu

Reconstruind Fabrica de sprirt cu aparatele cele maî perfecte, oferă clienţilor sěî, cea maî bună calitate de spirt rafin t preţurî convenabile, şi la înţelegere pe credit.

Moara, avênd 150 caî putere, perfecţionată cu valzurî sistem Buda-Pesta, macină cu preţ redus şi foarte avantagios;

Se fac avansurî asupra grâuluî descărcat spre măcinare.

Borhotul nefiind vêndut, fabrica are în grajdurî la 400 boî spre îngrăşare avis d-lor măcelarî

Informaţiunî, la Fabrică, saŭ la Comptoirul-Fabriceî din Strada Şelarî Nr. 1.

De Vênzare Eftin

Un postament de Moara dupla, cu pietre franţuzeştî de 42 zoll sistemul cel maî noŭ cu transmisiune pe curele, foarte puţin uzat şi complect.

Depus în Bucureştî str. Sfinţiî Apostol Nr. 28.

Doritoriî se vor adresa la D. Ludovic Csabaz str. Pensionatu 15 Bucureştî.

Vestire Aduc la cunoştiinţa onor. mele cliente şi onor. Public că am aranjat din noŭ în **str. Doamneî Nr. 2,** vis-à-vis de palatul Nifon un spaţios **Salon-Restaurant** cu bucate şi běuturî alese. Curăţenie şi serviciul nu va lăsa nimic de dorit.

Preţurile cu totul moderate.

Abonamentele esecpţional convenabile.

Salonul este în grădina caselor Paapa str, Doamneî, Nr. 2, vis-à-vis de palatul Nifon.

Dejun 1.60, prânz 1.60.

Devisa: **Depllna mulţumire a muşterilor.**

In aşteptarea şi speranţa bine-voitoarelor şi numeroaselor visite, semnez şi profund respect.

Anton Bobinca.
Restaurateur

Strada Doamneî Nr. 2

Vis-a-vis de palatulNifon.

La „Malacoff"

Str. Lipscanî No. 1

Am primit un asortiment mare de florî şi pene pentru teatru, -balurî, nunţî şi serate;
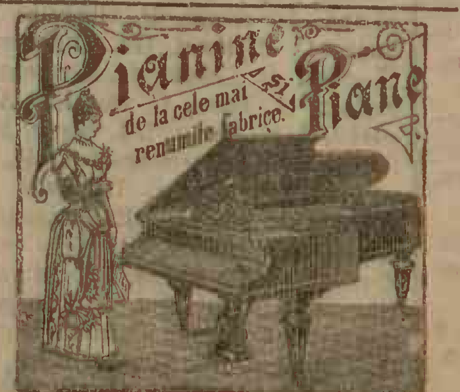
Buchete de Saloane. Plante asiatice Vasurî fine pentru Saloane şi Mese precum şi lucrurî de porţelan şi multe cadourî maî frumoase şi cu preţurî foarte moderate.

Am maî primit un asortiment mare de Mănuşî pentru balurî şi nunţî qualitate supra fină precum un mare depoŭ de apă de Colonia Veritabilă Iulichi Platz No. 4.

Palatul „Dacia-România"

Strada Lipscanî, No. 1

La Malacoff **J. KUHNEL.**

Se găseşte la cel maî mare

Deposit de Pianuri în România

MAX FISCHER Galatz Str. Mare 29.

Fiind asortat în tot-d'auna cu 20 până la 30 Instrumente. Plata şi în câştiurî—Inchiriere det Pianine în toată ţara. Preţurî curente ilustrate franco dupe cerere.

BIROU DE REPRESENTARE AL
Societatei Române pentru Industria
ŞI COMERCIU DE PETROL

A se adresa o simplă cerere verbală saŭ pe o carte poştală pentru a se avea la domiciliŭ în bidóne de 5 şi 10 Litri

PETROL REGAL (neaprinzibil)

Superior celuî maî bun petrol rusesc

Banî 60 Litru

In bidoane de 5 şi de 10 litri, se pot avea la domiciliŭ contra uneî simple cererî verbale sau carte poştală.

Bucurescî—Calea Victoriei, alături cu Hotel Otetelechano

---

900 Venit fix

francî pe an, cu **1000 fr.** plătibilî lunar. Nu e joc. Capital cu desăvêrşire garantat prin **titlurî de 1-a ordine.** Se primeşte părţî de câte 2 fr. A se cere scrisoare la Dir. **Participation,** 56, rue Victoire, de la **Paris.**

ALBERT ENGEL Succesor

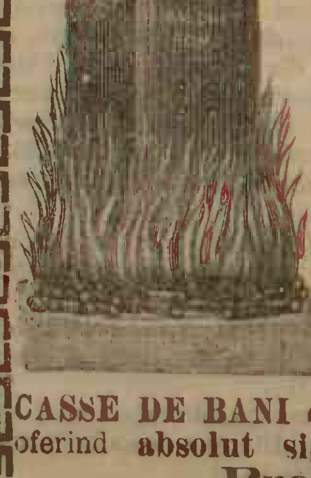
Bucurescî,—STRADA CAROL, Nr. 37

Cel maî mare Magasin cu **Lămpî, Porţelanurî, Sticlăriî şi Articole de Menagiŭ.**

Este bogat asortat cu renumitele **Lămpî „Meteor Briliant" şi „Fulgere Vienese"** superioare în perfecţiune celor-alte sisteme, dând o lumină de 87 şi 105 luminărî, şi le vinde cu preţurile cele maî moderate.

Posed originalul **„Petroliŭ de Batum"**

Primesc reparaţiunî de **Tinichigerie** şi **Lămpî.**

CASSE DE BANI

de la

Fabrica G. & H. BAUCHE din Reims-Francia

Furnisoriî Ministerelor de Finance, de Resbel, de Marină şi companiilor Căilor ferate din Francia.

Diplome de onoare *20 medalii de aur* şi de *argint.*

Singura medalie de aur, cea maî mare recompensă, la Exposiţiunea din Paris 1889.

CASSE DE BANI construite din **Fer şi Oţel sistem brevetat** oferind **absolut siguranţă** în contra spargereî şi foculuî

Preţurî avantagioase

Reprezentanţî pentru România şi Depozit la Victor Kubesch. *Bucureştî Str. Academieî 1.*

Tipografia Modernă Grigorie Luis, strada Academieî No. 24.